mohl právem podržeti, nebyl-li mu nárok na zaopatř. požitky nebo na odbytné přiznán, a pak není také nss-u možno přezkoumati v tomto směru nař. rozhodnutí s hlediska cit. předpisu čl. VI dodatku k cit. služební knize K — IV díl I. resp. s hlediska právní povahy požitků st-li vyplacených.

Proto bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 5270.

Vojenské věci: * Na rozdíl od dřívějšího ustanovení § 35 rak. služ. knihy voj. A-42 může býti změna nálezu superarbitrační komise, k níž dalo podnět zdravotní oddělení mno, přivoděna podle ustanovení čl. I vlád. nař. č. 186/23 k §u 3 zákona č. 76/22 jediné novým nálezem, vydaným po osobním vyšetření gážisty zvláštní komisí, o níž mluví § 35, odst. 3 služ. knihy A-42.

(Nález ze dne 7. ledna 1926 č. 25.390/25.)

Věc: Arnošt M. v Praze (adv. Dr. Emil Beneš z Prahy) proti ministerstvu národní obrany (min. m. taj. Dr. Václav Maur) stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l, upadnuv jako rak. domobranec v červnu 1916 do ruského zajetí, vstoupil 25. listopadu 1917 do čsl. legií na Rusi, vrátil se jako desátník 17. února 1920 do vlasti, kdež byl povýšen na rotmistra a po superarbitraci, provedené 13. července 1921 s klasifikací B, propuštěn do neaktivity, načež byl zaměstnán jako barvíř-chemik, později jako výpomocný úředník při okresní úřadovně pro péči o válečné poškozence v M. Nař. rozhodnutím vyslovilo mno, že st-l nemá nároku na zaopatř. požitky podle §u 81 zák. č. 76/1922, poněvadž jest ke službě vojenské sice neschopen, ale jeho schopnost k přiměřenému občanskému povolání jest snížena o méně než 20%.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto:

Paragraf 81 zákona ze 17. února 1922 č. 76 Sb. přiznal příslušníkům čsl. legií, kteří se stali službou v čsl. zahraničním vojsku vojenské služby neschopnými a zároveň pozbyli nejméně 20% způsobilosti k přiměřenému občanskému povolání, výslužné podle ustanovení, platných pro vojenské osoby z povolání. Nař. vlády ze 6. října 1923 č. 186 Sb. rozšířilo nárok ten i na případy, kde porucha zdraví byla získána již před vstupem do čsl. legií, ale byla službou v čsl. zahraničním vojsku zhoršena. Stanoví-li § 81 zákona, že osobám takovým přísluší nárok na zaopatř. požitky vojenské podle ustanovení platných pro voj. osoby z povolání, jest nárok ten posuzovati podle ustanovení §§ 2—15 cit. zákona.

Dle §u 5 zákona jest podmínky nároku takového zjistiti řízením superarbitračním. Řízení superarbitrační jest až dosud upraveno rakouskou služební knihou A-42, která v §u 35 stanoví, že nález a návrh superarbitrační komise přezkoumá min. války (nár. obrany) jak s hlediska lékařského, tak i co do započtení služ. doby a výměry výslužného, svými

odbornými odděleními a vydá rozhodnutí, že však může za účelem konečného klasifikování nařídíti, aby byl gážista osobně vyšetřen zvláštní komisí. Tento předpis nebyl sice dosud nahražen čsl. služ. předpisem, o jehož vydání se zmiňuje § 5 cit. vl. nař., byl však modifikován ustanovením článku I. téhož nař. k § 3 cit. zák. č. 76/1922, dle něhož podkladem pro přiznání nároku na voj. požitky zaopatř. a pro druh těchto požitků jest nález a návrh superarbitrační komise, mno pak že rozhodne o tomto návrhu a vyřídí-li jej kladně, přizná a vyměří zaopatř. požitky. Ustanovení toto, ač vydáno k § 3 cit. zákona č. 76/1922, vztahuje se dle svého všeobecného znění zřejmě k superarbitračnímu řízení, potřebnému jak podle § 3, tak i podle § 2 a tudíž i podle § 81 cit. zákona upravujíc částečně odchylně materii v 35 cit. předpisu A-42 normovanou.

Pokud jde o superarbitraci legionářů dle §u 81 cit. zákona stanovil výnos mno z 27. července 1922 č. 51.459 k leg., uveřejněný ve věstníku mno z 12. srpna 1922 č. 41 bod 287, obdobně k předpisu § 28 posl. odst služ. předpisu A-42, že k posudku o způsobilosti k přiměřenému občanskému povolání jest přibrati též lékaře nejbližšího politického úřadu I. stolice, tedy lékaře civilního. Z toho se podává, že mohlo-li mno za bezvýhradné platnosti §u 35 služ. knihy A-42 přezkoumati jak návrh superarbitrační komise ohledně požitků, tak i její lékařský nález, jímž jest nejen odborné skutkové zjištění (nález v užším slova smyslu), nýbrž i na jeho podkladu podaný klasifikační posudek, a mohlo-li nález ten změniti na základě posudku svého odborného oddělení i bez nového vyšetření gážistova komisí zvláštní, nemůže tak více učiniti za platnosti ustanovení čl. I. nař. 186/1923 k § 3 cit. zák. č. 76/1922, jenž uznává za podklad pro rozhodnutí mno pouze nález a návrh superarbitr. komise a min-u ponechává volnost rozhodování jen ohledně jejího návrhu požitkového, nikoli však také ohledně jejího nálezu (incl. klasifikačního posudku) —, nýbrž může změnu nálezu toho, k níž dalo podnět zdravotní oddělení jeho, přivoditi nyní jedině novým nálezem, vydaným po osobním vyšetření gážisty zvláštní komisí, o které mluví § 35 odst. 3 služební knihy A-42.

V daném případu se žal. úřad tohoto postupu nepřidržel, neboť superarbitr. komise uznala u st-le nálezem z 20. května 1924 snížení schopnosti k přiměřenému občanskému povolání nastalé službou v čsl. zahraničním vojsku o plných 20% a žal. úřad založil svůj výrok, že snížení toto činí méně než 20%, pouze na posudku svého odborného (zdravotního) oddělení a nikoliv na nálezu komise zvláštní v §u 35 služ. knihy A-42 uvedené, jež, jak ze spisů jde, k vyšetření st-le svolána vůbec nebyla. Tato neúplnost skutkového zjištění zakládá podstatnou vadu řízení zaviněnou nesprávným výkladem zákona, jak bylo svrchu dovozeno, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 5271.

Obecní volby: * Zněla-li kandidátní listina pro volbu do obecního zastupitelstva na jméno několika stran, není jedna z těchto stran, která vyloučila svého, na tuto kandidátní listinu zvoleného pří-